

ВИНАРСКО-ЗЕМЛЕДѢЛЧЕСКИ

ВѢСТНИКЪ

Редактира се отъ редакционно-административния комитетъ, състоящъ отъ: Хр. С. Георгиевъ, Директоръ на Държавното Винарско-Земледѣлческо Училище, В. П. Вълчевъ, Д. Торомановъ, М. Чукчуковъ, А. Гечевъ, К. Илиевъ, учители при същото училище, и К. Малковъ — учителъ при Руссенското Държавно Земледѣлческо Училище.

„Винарско-Земледѣлчески Вѣстникъ“ излиза два пѣти въ мѣсеца: на 1 и 15 ч.

Годишната му цѣна за България е 4 л., за въ странство — 5.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се испраща до редакцията въ гр. Плѣвень.

Необнародвани ръкописи, по желанието на авторите имъ, се върщатъ съ неплатени писма.

За обявления на 4 стр. се плаща по 20 ст. на редъ.

 На ученицитѣ въ земледѣлческитѣ, педагогическитѣ и духовнитѣ училища се отстъпва за 3 лева годишно.

СЪДЪРЖАНИЕ: 1) Противъ плѣсенитѣ въ винарскитѣ изби; 2) Културата на захарното цвѣкло; 3) За шапа по добитѣта; 4) Филоксерата въ Испания; 5) Производство на вино отъ грозде и овощия въ Франция прѣзъ 1896 год.; 6) Митъ на вината въ Белгия; 7) Испититѣ при Държавното Винарско-Земледѣлческо Училище въ гр. Плѣвень; 8) Свѣдения по градобитнината; 9) Въпроси и отговори; 10) Обявления и 11) Метеорологически бюлетинъ.

Противъ плѣсенитѣ въ винарскитѣ изби.

 о причина на голѣмитѣ дъждове, тази година повечето изби сѣ извънредно влажни, а въ много извѣра даже вода. Отъ влагата и водата въ избата, виното страда много малко; врѣдата се ограничава повечето пѣти само съ бавното развитие на виното. Обаче, влагата е срѣда за развитието на разнитѣ видове плѣсени (растителни паразити - гъбички), които влияйтъ врѣдно въ много отношения. Отъ една страна тѣ поврѣждатъ всички дървени вещи, находящи се въ влажната срѣда, като бѣчви, подложки, подлини, кофи и т. н.; отъ друга страна тѣ врѣждатъ на виното при прѣзаканието или при наливанетоъ му въ праздна, не добрѣ запазена бѣчва. Въ влажнитѣ изби бѣचितѣ, ако не се исушѣтъ добрѣ и се насимпурятъ, се покриватъ съ плѣсени още слѣдъ два дни, а това става причина повечето вина на винаритѣ да иматъ този неприятенъ, често пѣти даже отпратителенъ, вкусъ.

По горнитѣ причини трѣбва всѣки винарь да се грижи за отстранението (уничтожаванието) на плѣсенитѣ, като бжде увѣренъ, че съ това той отбѣгва половината мѣнотии за доброто обработване на вината си.

За борба противъ плѣсенитѣ въ винарската изба се прѣпорѣчватъ всѣкога различни срѣдства, което показва, че не всѣко прѣпорѣчано срѣдство е радикално, та да удовлетвори винаритѣ, като имъ даде добри резултати.

Така напр.: прѣпорѣчва се измазванието (бѣлосванието) на стѣнитѣ, таванитѣ и др. съ помощта на размита варъ (варено млѣко); нѣ това покриване на плѣсневитѣ стѣни трѣбва да се смѣта безполезно, (макаръ че има значение въ чистотата на избата), тъй като е намѣрено, че варѣта, като исъхне, освѣтъ че не врѣди на плѣсенитѣ, нѣ имъ служи още като поле за хранение. Ако бѣлосванието се повтаря много често, то прѣсната варъ може още да помогне, нѣ подобно измазване е отекчително, отиѣма много врѣме и пари, затова е и непрактично.

Въ единъ отъ по-първитѣ броеве, като говорихме върху сѣщия въпросъ, ний прѣпорѣчвахме, като добро срѣдство за чистение на бѣчвитѣ подложките и др., тъй наречений формалинъ.

Това срѣдство се прѣпорѣчва отъ много винари и въ дѣйствителностъ е силно дѣйствующе въ това направление, като унищожавя всички видове плѣсени; нѣ въ послѣдно врѣме е намѣрено, че формалина е врѣденъ за чловѣка, тъй като неговитѣ пари, които той образува въ избата, дѣйствуватъ врѣдно върху слезистата покривка на устата и ноздритѣ, като ги силно раздразнява и съ това затруднява много работението въ тѣзи изби.

Въ виното се намира единъ алдехидъ, сроденъ съ формалина, нѣ има съвсѣмъ други свойства по отношение на вкуса и мериса, затова именно трѣбва много да се варди да не би съ формалина да се обработватъ сѣждове, които ще държатъ вино, тъй като то ще го погълне, а това ще му прѣдаде единъ недостатѣкъ.

Прѣпорѣчваното по-рано срѣдство *борансъ* за прѣдпазване на бѣчвитѣ и сѣждовѣтъ отъ външна страна е тоже малко за прѣпорѣчване, понеже дѣйствува слабо на плѣсенитѣ.

Най-главнитѣ изисквания отъ едно сръдство за борба противъ плѣсенитѣ сж: да бѣде евтино, лесноупотрѣбваемо, безъ дѣхъ и да е неиспаряемо, така щото да не врѣди никакъ на работящитѣ съ него. Тѣзи изисквания, споредъ „Al. Wein-Zeitung“, отъ гдѣто земаме това, изпълнява въ пълната смисълъ на думата така наречений *антинонинъ*.

Той е приблизително лесно растворимъ въ водата, така щото позволява да се прави въ по-голъмо количество, готовъ за въ употребление, растворъ. Той е безъ дѣхъ и не образува, както повечето други материяли, пари, които да дѣйствуватъ врѣдно върху организма на челоуѣка, даже той прави въздуха въ помѣщението, гдѣто е употребенъ, по-здравъ и по-прѣсенъ. Употрѣблението му е едно отъ най-лежитѣ, тъй като само съ едно повърхностно намазване поплѣсневелитѣ нѣща е достатъчно да измори всички плѣсени. Прѣдъ видъ на горното, прѣпорѣчва се намазването съ раствора му: таванитѣ, стѣнитѣ, бѣчвитѣ, подложжитѣ имъ, вратитѣ и др. въ избата дървени части. Тамъ, гдѣто е необходимо измазването (бѣлосванието), прѣпорѣчва се, вмѣсто вода, да се взема за растваряние вариено млѣко. Съ чистъ растворъ отъ антинонинъ трѣбва да се измие и долната основа (дюшемето) на избата, тъй като и тукъ често пѣти се развѣждатъ плѣсени въ голѣмо количество. Бѣчвитѣ се намазватъ излеко съ четка, нѣ само отъ вънъ; вътрѣшността на бѣчвитѣ и сѣждовѣтѣ, до които се допира вино или друго за храна нѣщо, не трѣбва да се мокри съ този растворъ. Въ всичкитѣ случаи раствора се приготвява отъ 2 к. антинонинъ въ 100 л. вода.

Резултатитѣ, които до сега сж добити отъ това сръдство, сж едни отъ най-удовлетворителнитѣ, така щото не е злѣ да се направѣтъ опити и у насъ въ това направление. Дирекцията на Дър. Винар. Земледѣл. Училище е порѣчала вече материялъ за своята изба, като слѣдъ опита ще съобщи резултата.

За искореняване на плѣсенитѣ, трѣбва всѣки винаръ да полага голѣмо старание. Не трѣбва да да се забравя, че употреблението на сѣрата въ това отношение е необходимо, тъй като при изгарянето ѝ въ избата, тя образува сѣрливъ окисъ (единъ газъ), който е въ състояние да измори всички плавающи изъ избата зародиши, които друго яче би попаднали въ добра сръда и би се размножили наново. Употрѣблението на сѣрата тукъ става много леко и то по слѣдующия начинъ: избата се отваря, бѣчвитѣ се истриватъ, стѣнитѣ, дърветата и дюшемето се омитатъ и слѣдъ доброто провѣтряване и истулване се запалва въ прѣстени сѣждове сѣрата и се оставя. Накадяването се прѣдириема вечеръ слѣдъ свършването на работитѣ въ избата, като се остави, безъ да се отваря, около 12 часа. Количеството на сѣрата за 50 куб. м. пространство е 2-3 парчета приго-

товена за бѣчвитѣ сѣра или около 35 — 55 грамма обикновенна сѣра на парчета.

Ако дървенитѣ части се намазани съ растворъ отъ антинонинъ и избата се пуши съ сѣра всѣки 4-5 недѣли, то образуването на плѣсенитѣ въ избата се задържа за много дълго врѣме. Въ влажнитѣ и плѣсневитѣ изби употреблението на сѣрата трѣбва да се допуска даже и да нѣма антинонинъ.

Културата на захарното цвѣкло.

Цвѣклото е било извѣстно още въ старо врѣме, нѣ дали сж сжществували много видове отъ него, това не може да се узнае отъ старитѣ римски писатели.

Отечество на цвѣклото се считатъ брѣговетѣ на Сръдиземното море, гдѣто е растло въ диво състояние. Плиний донася въ своята история, че едникия захаренъ зеленчукъ, който се е употребявалъ въ тогавашно врѣме за салатъ, е било цвѣклото; прѣдпочитало се е повечето червеното прѣдъ другитѣ сортове, тъй като то е съдържало повече захаръ.

На 3-й Мартъ 1747 година Марграфъ е съобщилъ за първъ пѣтъ въ академията на наукитѣ въ Берлинъ, че отъ цвѣклото може да се получи хубавъ кристалически захаръ. Това негово откритие е намѣрило практическо осжществление чакъ прѣзъ 1801 година. Подъ покровителството на държавата, Ахардъ, Марграфовъ ученикъ, е основалъ първата захарна фабрика въ Кунернъ, която произвеждала захаръ отъ цвѣкло. По всѣка вѣроятностъ, Кунернъ (въ Силезия) е билъ избранъ за съзидването на първата захарна фабрика, защото цвѣклото въ околността му е растло много добрѣ и е съдържало най-много захаръ.

Тази нова индустрия не се е распространявала много бърже, тъй като конкуренцията е била много голѣма отъ страна на Индия, която е внасяла трѣстена захаръ, получавана отъ захарната трѣстика въ голѣми количества; а отъ друга страна фабрицитѣ не сж имали възможностъ да се усигораватъ съ добро цвѣкло, тъй като захарометритѣ до тогавашно врѣме не сж били още изнамѣрени, вслѣдствие на което фабрикантитѣ не сж могли да отдѣлятъ добрия материялъ отъ лошия.

Слѣдъ появяването на по-усъвършенствувани химици; когато техниката и механиката сж започнали да подпомагатъ на новата захарна индустрия и слѣдъ появяването на Албрехтъ Тера, който направи голѣми прѣобразования въ германското земледѣлие и който въведе захарното цвѣкло въ сѣйдбообратний планъ на тогавашний земледѣлецъ, новата захарна индустрия започна полѣка — полѣка да си пробива пѣтъ. Основъ се фабрика за сжщата цѣль въ Саксония (Алтъ Халденслебенъ), въ Чехия (Кенигзаллъ), а така сжщо въ Белгия и Франция.

Наполеонъ I е прѣнесалъ най-голѣма услуга на захарното производство отъ цвѣкло, като е турилъ край на прѣзморската конкуренция.

И тъй прѣзъ 1878 год. виждаме, че въ Германия сж се разорали и засѣли 175,500 хектара ниви съ захарно цвѣкло, а прѣзъ 1884 г. количеството на нивитѣ сж е удвоило.

Видове захарно цвѣкло.

Отъ най-напрѣдъ се е считало бѣлото силеско цвѣкло за най-доброкачественно, а слѣдъ изнамѣрванието на захарометра и поларизатора, фирмата Vilmorin Andrieux и S-е въ Парисъ е продавала сѣме, отъ което се е получавало цвѣкло съ много захаръ.

Най-извѣстний производителъ на сѣме отъ захарено цвѣкло се счита Кнауеръ въ Греберсъ при Лайпцигъ, който е произвеждалъ сѣме по наученъ начинъ — чрѣзъ скръстосване на различни видове захарни цвѣкла, извѣстни до тогавашно врѣме. Тѣй въ 1850 година, той е успѣлъ да получи цвѣклото „империялъ“, което отговаря напълно като фабрична стока.

Въ продължение на единъ десетъ-годишенъ периодъ, производителитѣ на захарното цвѣкло сж привикнали на вънкашнитѣ признаци на цвѣклото „империялъ“ и сж си създали даже правило, че: *само онова цвѣкло съдържа много захаръ, което има кждрави листа, поставени на кратки опашки.*

Въ 1860 година Кнауеръ е произвелъ друго ново цвѣкло, което е нарекълъ „електоралъ“. Цвѣклото „електоралъ“ се отличава отъ „империялъ“ по това, че има гладки и по-тънки листа, поставени на дълги опашки, а самата глава е по-топчеста и обрасната съ по-малко корени.

Освѣнъ Кнауеръ, въ Германия сж принесли голѣма услуга Гиессеке Рабетиге отъ Клайнъ-Ванцлебенъ, а така сжщо и бр. Диппе отъ Кведлинбургъ.

Първитѣ двама сж подобрили чрѣзъ подборъ Клайнъ Ванцлебенското цвѣкло съ империялъ и сж получили съвсѣмъ ново Клайнъ-Ванцлебенско цвѣкло, което не прилича никакъ на старото.

Братия Диппе сж подобрили сжщото (Клайнъ-Ванцлебенско) цвѣкло, нъ не чрѣзъ подборъ на рассата, а просто сж спазвали при отгледванието на цвѣклото всичкитѣ правила, които прѣдписва науката „индивидуална потенция“.

Така въ едно кратко врѣме сж се явили въ търговията много фирми съ сѣмена, отъ които е отгледванъ отговоряющъ суровъ фабриченъ материалъ за захаръ.

Този голѣмъ напливъ на реномирани сѣмена отъ захарно цвѣкло е подбудилъ отново Кнауера да произведе още три доброкачественни цвѣкла.

Цвѣклото „империялъ“, което е давало отлични жѣтви въ нискитѣ мѣста (въ ялийтѣ) съ дълбока и ровка орница, не е могло да задоволи купувачитѣ, тѣй като сж се явявали и такива, които сж тър-

сили сѣме, отъ което да могатъ да отгледватъ цвѣкло съ добъръ успѣхъ на баирести ниви, даже и на такива, които съдържатъ въ голѣмо количество варъ.

Материялъ за отгледване на такова цвѣкло, Кнауеръ е доставилъ отъ департамента Ду - Нордъ въ Франция.

Слѣдъ нѣколко годишно отгледване на продуктитѣ, получавани отъ отгледванието на това цвѣкло съ империялъ, Кнауеръ е произвелъ цвѣклото „електоралъ“, което дава отлични резултати и на онѣзи почви, на които „империялъ“ едвамъ може да расте. Самъ Кнауеръ се е увѣрилъ отъ дълговрѣмни култури, че това цвѣкло съставлява бждщето на захароварната индустрия.

Чрѣзъ развъждане „въ себе си“, Кнауеръ е успѣлъ да подобри още повече цвѣклото „империялъ“ и го е нарекълъ „Кнауеровъ подобренъ империялъ бѣлъ“. Това цвѣкло се отличава отъ империяла по това, че има кждрави листа, нъ тѣ сж толкова извити, щото приличатъ на лъжица.

Понеже въ нѣкои мѣстности сж прѣдпочитали розавото цвѣкло или такова, на което главнитѣ жили на листата сж розави, то Кнауеръ е произвелъ още едно трето цвѣкло, което е нарекълъ „подобренъ империялъ роза“. За отгледванието на това цвѣкло Кнауеръ е скръстосалъ розавото Кведлинбургско цвѣкло съ империялъ. Това цвѣкло дава отлични жѣтви, както по качество, така и по количество.

Така сж произлезли видоветѣ отъ захарното цвѣкло (Beta Vulgaris saccharifera). Прѣзъ послѣднитѣ десетъ години се продаватъ въ търговията съ добро име слѣдующитѣ сѣмена:

Бѣлото силеско цвѣкло, Шланцетеръ, Воханка, Кведлинбургско, Диппе-во цвѣкло, Клайнъ-Ванцлебенско (подобрено), Кнауеровий империялъ и Електоралъ, а така сжщо и подобренитѣ отъ него цвѣкла, Вилмориновото цвѣкло blanche (collet Rose, hotif и Collet vert) и blanche améliorée и т. н.

(Слѣдва)

За шапа по добитѣка.

(Писмо до Г-да Редакторитѣ на всички вѣстници въ България)

Отъ мѣстата, които споходихъ, отъ срѣшитѣ и разговоритѣ съ мнозина познайници изъ разнитѣ крайща на България, които распитвахъ, па, и отъ официалнитѣ съобщения, които се публикуватъ, явно е, че българския земеделѣлецъ и стопанинъ, подиръ огромнитѣ загуби и жертви, които го споветѣхъ отъ силнитѣ порои и небивалитѣ до сега наводнения — пшѣка и страда още отъ една напасть.

Добитѣкътъ му, едъръ и дребенъ, е заразенъ отъ болестта шапъ, която изъ-день-въ-день се усилюва все повече и нанаса жестоки загуби на злочестия български стопанинъ, когото бѣдствията и злочестинитѣ тая год., види се, нече оставѣтъ на мира.

И не е толкова чудно появяванието на тая напасть — колкото е чудно и осждително, че срѣщу неж не се взематъ никакви прѣдпазителни и цѣлебни мѣрки. И това ме накара да сподѣля съ Васъ и съ читателитѣ Ви тѣжнитѣ си впечатления. У населението е вкоренено убѣждението, че това отъ Бога пратено зло „не се лѣкува“, а пѣкъ интеллигентнитѣ сили, които

боравихъ и се срѣщатъ съ „народа“, смятатъ за излишно да му порасправихъ, че въ случая се заблуждава, защото дългия опитъ и науката сж дали въ рѣцѣтъ на човѣка доста силни срѣдства за борба срѣщу всички, па и срѣщу тая напасть — нѣщо неизвѣстно за масата, а много добръ извѣстно на интелигенцията.

— „Тръгнѣ къмъ Илиенци, па замини къмъ Мраморъ, Волуякъ или Сеславци — ми думаше завчера единъ мой старъ познаникъ, стопанинъ изъ Софийско — па распитай и за на-долѣ, къмъ Ново-селци до Раковица и Орханійско, ще ти кажатъ и ще видишъ: овце съ хиляди, а волове, крави, телци — съ стотини, натършали се по ливади, ниви и дворове и лежатъ и пжшкатъ отъ проклѣтата напасть . . . „Какъто тая година теглимъ, не е бивало никоги. Всичко се затрѣ, всичко се прокарѣ. Една смъртъ само остава да дойде — па това си е“ — завърши думитъ си мой приятелъ, а изъ грѣдитъ му се оджли една тежка, една силна, една дълбока въздишка. . .

Мене ми стана още по-мъчно. Дълбоката въздишка на моя приятелъ искаше онова — що мѣчи душата, онова що уста не могатъ изказа. . . А днесъ туй е въ най-голъмъ размѣръ. Азъ влизамъ въ положението на моя приятелъ, който не е самичкъ въ страданията и се помъчихъ да му пооблѣгчя положението поне съ благи думи и съ нѣкои и други обяснения. Азъ му обяснявахъ, че въ всѣки окръженъ градъ па и въ София, има ветеринаренъ лѣкаръ, съ помощници, длѣжността на които е да помагатъ въ такива именно случаи: разказахъ му, какъ тия лѣкари знайтъ и употребяватъ много сигурни срѣдства противъ тия напасти и отърватъ отъ смъртъ всѣко заболѣло добиче. Па — рекохъ му — и ако неможе стигна до Васъ тоя лѣкаръ, Вий и сами можете си помогна. По всички ливади и слокове расте трѣвата „бабина душица“ или „овчарския босилекъ“ — както ѣ думатъ въ Софийско — и съ тая трѣва всѣки единъ ступанинъ може да излѣкува заболѣлитъ отъ шапъ добичета“.

— „Морѣ, що думашъ, Господине“ — зачудено извикахъ другитъ събесѣдници — стопани — „Мигаръ може съ тая трѣва да се лѣкува? И не е чудно! На ли има една рѣчь: *Лѣкътъ е за парѣ, ама да е да го знаешъ*“. А ний, Господине, го незнаемъ“.

— „Да, да — помислихъ си — това „незнание“ взема изъ рѣцѣтъ на обществото много по голѣма данъ, отъ колкото, може би, всички други напасти. И незнаянето е напасть, и то е злочестина и по-лоша отъ всички. Другитъ минатъ — заминуатъ, а тая се е загнѣдила между насъ, Българитъ, забила е дълбокъ колъ, хванала е дълбокъ коренъ — както се изразяватъ земледѣлцитъ — та не шавнува. . . Борави се между ни „медена“ и „маслена“, а съ нежъ заедно и всички други. . .

— Че трѣвата „бабина душица“ е сигурно срѣдство за излѣкуванието *Шапъ*, азъ четохъ едно „окръжно“ отъ Министерството на Търговията и Земледѣлнето, съ което това срѣдство, испитано въ Италия, се прѣпорѣчваше за опитъ на нашитъ ветеринарни лѣкари. Това „окръжно“ азъ въспроизведохъ и въ бр. 12-й на сп. „Орало“, а пъкъ го разказахъ и на приятелтъ си, както по-рано го прѣпорѣчвахъ и на други, които сж видѣли полза отъ него. Отъ като разказахъ подробно какъ става лѣкуванието, моитъ приятели се общахъ, че ще ми съобщатъ резултата. И вчера двама отъ тѣхъ дойдохъ та ми благодарихъ. . .

— „*Лѣкътъ е за парѣ — ама да е да го знаешъ*“ — казвахъ моитъ приятели и познаници, съ които водахъ този разговоръ а. . . „незнаянето е най-лоша напасть и злочестина“ — мисляхъ си азъ и го отбѣлжихъ по-горѣ. Въ данний случай трѣвата „бабина душица“ е *лѣкътъ* срѣщу напастьта *шапъ*, а печата е гонителъ на по-опасната напасть *незнание*. Ето защо азъ рекохъ да расправа всичко това на Васъ, Господа Редактори, защото Вий държите въ рѣцѣтъ си това могъществено срѣдство, което разнася *знанието* въ най-затѣнитъ жгли и гони напаститъ. Азъ Ви моля да не се скжпите съ мѣстото въ вѣстникътъ Ви и дайте мѣсто на тѣзи нѣколко реда, въ полза на българскитъ стопани. Нъ ако Ви е

свидно да помѣстите всичко изложено до тукъ, азъ Ви моля да публикувате само слѣдующето: Трѣвата, позната въ науката подъ името „*Thimus Serpillum*“, а въ България извѣстна подъ имената: *бабина душица, мащерика, мащерка* или *овчарски босилекъ* е най-сигурния лѣкъ противъ шапъ. За да се излѣкува заболелото добиче отъ *шапъ* постъпва се тѣй: Набира се много трѣва и се напълня единъ какъвъ-да-е чистъ сѣджъ. Ако много добичета сж болни — сѣджатъ трѣва да бжде по-голъмъ, а и трѣва повече. Трѣвата въ тоя сѣджъ се попарва съ *врѣла* вода, и се захлупва съ черга или др. т. подобно, както се закриватъ качетата отъ туршия или зеле. Така попарена и захлупена трѣвата трѣбва да прѣстои около 6 часа *врѣме*. Подиръ това, водата се изцѣжда прѣзъ сито въ другъ чистъ сѣджъ и съ нежъ се измиватъ ранитъ въ нозѣтъ и въ устата на болното добиче. *Нъ по-напрѣдъ ранитъ трѣбва да се оплакнатъ съ чиста вода*. Едно добро прѣмиване ранитъ съ тая вода стига, нъ ако се повтори — не е злѣ. Сунгеръ или межка кърпича сж добри за измиване“.

Това е срѣдството, което е най-лесно и най-евтино за нашитъ стопани. Ветеринарната наука, обаче, както казахъ и по-горѣ, располага съ още други сжщо тѣй сигурни срѣдства и който стопанинъ може да се ползува съ тѣхъ, нека ги направи.

София, 15-й Юлий 1897 год

С. Ж. Дацовъ.

Филоксерата въ Испания.

Филоксерата въ Испания е взела въ послѣдно врѣме много голѣми размѣри. За това нѣщо може да се заключи отъ слѣдующитъ данни, получени отъ чуждитъ вѣстници.

Въ провинцията *Барселона* отъ 1,300,000 декара сж останжли здрави само 50,000 декара. Въ провинцията *Герона*, която е имала 400,000 декара лозя, сж били всички унищожени и едва въ 1893 година се почнало въстановяването имъ съ американски прѣчки.

Областьта *Лерида* е запазена отъ филоксерата, защото е съвършено отстранена отъ заразенитъ мѣстности. Въ тази мѣстность има само единични случаи отъ заразяване. Въ областьта *Новара* до скоро не е имало заразени мѣста, нъ сега е принесена и тамъ по невнимание и отъ прѣбързано вписане на американски прѣчки за размножаване.

Въ заразенитъ мѣста, Испания е употребявала различни срѣдства — цѣрителни (инсектисиди), нъ не сж помогнали. Посажданieto въ пѣськливи почви, и въ мѣста за заливане съ вода, е много ограничено, защото съ подобни малко располагатъ. Като най-радикално срѣдство тукъ се употребява саденето на американскитъ лози.

Чрѣзъ послѣднитъ има вече въстановени голѣмо количество лозя и то въ Барселона около 400,000, а въ Герона около 50,000 декара.

Отъ казаното за филоксерата въ Испания може да се извади слѣдующето заключение за у насъ: 1) да не се отдава много голѣма важность на цѣрпелнитъ срѣдства съ инсектисиди или съ вода и пѣськъ, защото съ подобни отъ една страна, не се помага много, а отъ друга — падатъ сжщо; 2) трѣбва да се вардятъ добръ незаразенитъ окръзи, защото съ това ще може да се запрѣ распространението на филоксерата за дълго врѣме и 3) въ незаразенитъ мѣста не трѣбва да се бърза съ размножаването на американскитъ лози, макаръ да било и чрѣзъ здрави прѣчки, или даже чрѣзъ сѣмена, тѣй като има случаи да се внаса филоксерата и чрѣзъ тѣхъ.

Нашитъ мѣстности сж всички изолирани съ разни пла-

нини и бапри, така щото ако се не внесе филуксерата по невнимание, нѣма да прѣмине за много десетки години.

Особено Южна България трѣбва да се пази въ това отношение извънредно много.

Производството на вино отъ грозде и овощия въ Франция прѣзъ 1896 год.

На всѣкиго е извѣстно, че Франция зема 1-во мѣсто въ винарско отношение въ цѣлий свѣтъ.

Както въ старо врѣме, така и днесъ, тя се взема за примѣръ, както по количеството на произведеното вино, така и по качеството му. Въ лозарско отношение Франция е първа държава; нейното правителство полага голѣми усилия, за да помогне на лозаритѣ си, които отъ своя страна не жалѣтъ, нито трудъ, нито капиталъ за умножаванieto на тази толкова продуктивна култура.

Най-много пострадахъ отъ филуксерата французитѣ лозя. Тукъ тя най-първо е внесена и открита, тукъ е нанесла най-голѣми загуби, като е унищожила само въ растояние на 10-15 години повече отъ 80 % лозя; обаче, французитѣ лозари не сж се отчаяли и съ трудъ сж достигнали всичко изгубено отъ по-рано.

Когато филуксерата е напръдвала, Французитѣ сж взели мѣрки за наваксувание на изгубеното чрѣзъ овощнитѣ плодове, отъ които тоже се приготвява огромно количество вино, извѣстно подъ името *овощно* или *сидъръ*. За да се види до каква степенъ е напръдшила тази индустрия на вино въ Франция, ний ще прѣведемъ производството ѝ за 1896 г., като ще ѝ сравнимъ и съ нѣкои по-рани години.

Долупрѣведенитѣ данни, които земаме отъ винар. вѣстникъ „Weinlaube“, ще се даждъ по-отдѣлно за вино и сидъръ.

1. Количеството на виното, което е произведено прѣзъ 1896 година е доста голѣмо и зема 2-ро мѣсто въ растояние на 16 години. Прѣзъ тази година сж садени нови лозя въ 34 окръга, когато прѣзъ 1895 е садено само въ 27 окръга, нъ въпрѣки това, общото количество на лозята е било намалено съ 18,569 хектара ¹⁾, защото въ много департаменти (окръзи) сж били искоренени много повече отъ посадениѣ.

Общото количество лозя прѣзъ 1896 година е било 1,728,433 хектара.

Общото производство отъ казанитѣ лозя е 44,656,153 хектолитри ²⁾, значи отъ единъ хектаръ се е получило 26 хектолитри, което, въ сравнение съ минжлата година, е съ 11 хектолитри повече за всѣки единъ хектаръ.

Най-плодородна отъ 15 години въ Франция се счита 1893 год.; тази (година) е дала отъ 1 хектаръ 28 хектолитри, значи само съ 2 хектол. повече отъ въпросната 1896 година.

По качество гроздето и виното на 1896 година е било сжщо отъ добритѣ. По департаментитѣ (окръжитѣ) производството на виното е както слѣдва: Herault е произвелъ 7,723,059 хектол., заема 1-во мѣсто; послѣ идхтъ Aude съ 3,608,058 хект., Gironde — 3,354,552 хект., Phône — 1,967,722 хек., Gara — 1,718,547 хек., Saône-et-Soire — 153,095 хек. и т. н.

Освѣнъ въ самата Франция, тази държава произвежда вино и въ своитѣ владения, като въ Алжирия, Тунисъ, Корсика и др.

Общото производство на Франция за 1896 година е както слѣдва:

Корсика. . .	280,000	хектолитра за	7,160,000	лева.
Алжирия . .	4,050,000	„	„	113,680,000 „
Тунисъ . . .	95,200	„	„	2,437,120 „
Франция	44,656,153	„	„	1,173,661,485 „

значи всичко: 49,081,353 „ „ 1,361,378,605 „

Освѣнъ това, Франция е произвела още вино отъ стафиди и петно-съ захаръ. Стафидово вино е произвела 888,010 хектол. и 1,426,531 хектол. петно. Минжлата 1895 година отъ 1-то е произвела 758114 хек., а отъ 2-то 1425960 хек.

Общото производство на виното въ Франция отъ 16 год. насамъ е както слѣдва:

години	хектолитри	години	хектолитри
1881 . .	34138715	1889 . .	23223572
1882 . .	30866352	1890 . .	27416327
1883 . .	36029128	1891 . .	30139555
1884 . .	34780726	1892 . .	29082134
1885 . .	28536151	1893 . .	50069770
1886 . .	25063345	1894 . .	39052809
1887 . .	24333285	1895 . .	25926495
1888 . .	30102151	1896 . .	44656153

Срѣдното производство на виното само въ Франция за годинитѣ отъ 1862 до 1886 е — 31,059,151 хек.; отъ 1887 до 1891 год. е — 27,042,978 хек. и отъ 1892 до 1896 е — 37,909,688 хек.

2) Овощно вино (сидъръ) въ Франция е произведено прѣзъ 1896 г. само 8074392 хект., когато прѣзъ 1895 г. е произведено 25586514, значи прѣзъ 1896 г. е произведено съ 17,512,122 хек. по-малко отъ 1895 г. Прѣзъ 1895 г. е имало 10 департамента, които сж произвели по повече отъ 1 милионъ хектолитри, и 3 департамента, а именно: Calvador, Manche и Ile-et-Vilaine сж произвели по 3 и повече милиона хектолитри. Това показва, че сидъръ прѣзъ 1896 г. е произведенъ много малко, което показва, че годината не е била тъй благоприятна за овощията както за гроздето.

Митѣ на вината въ Белгия.

При вземанието ни участие въ Ханверското изложение се занесохъ доста вина за излагание и отъ България.

Нѣкои отъ тѣзи се харесахъ на белгийскитѣ пиячи, за което бѣхъ наградени съ разни медали и дипломи. Белгия искала готовностъ да склучи съ насъ търговски договоръ, като се мислѣше, че ще има какво да внесаме въ Белгия срѣщу тѣхнитѣ произведения.

Между продуктѣ за внесение въ Белгия се тураше и виното, тъй като тази е страна, гдѣто се консумира доста вино безъ да се произвежда.

Поради горнитѣ прѣдположения нѣкои сж правили справка по внасянето на вино въ Белгия, нъ резултатитѣ се показали не до тамъ добри. За да се види невъзможността за внасяние вина въ Белгия, ний ще кажемъ нѣколко думи за белгийскитѣ митнически законопроектъ, като се ог-

1) Единъ хектаръ има 10 декара (нови уврата).

2) Единъ хектолитръ има 100 литри или 6 ²/₃ ведра.

раничимъ до пункта, който се отнася за внасянето на вината. Митото за вина въ шишета ще се смята въ хектол. и ще се взема мито 60 л. за хектолитра. За вина въ съждове ще се плаща по 20 лева за хектол. Вина, които иматъ повече отъ 20 % алкохолъ, ще плащатъ мито, като ликьори.

Ако вината иматъ отъ 14 — 15 % алкохолъ нагорѣ (по Gay-Lussak) ще плащатъ на хектолитъръ, за всѣки 10 алкохолъ повече, още по 3 франка върху горното мито.

Ако виното иди отъ държава, непринадлежаща къмъ най-фаворизираниятѣ, ще плащатъ подобни 3 лева повече, като се почне отъ 11 вмѣсто отъ 14 % алкохолъ; значи, ако ний внасяме вино въ Белгия и непринадлежащ къмъ най-фаворизираниятѣ, трѣбва да плащаме по 20 л. за хект. ако виното е само съ 11 % алкохолъ, а 30 л. — ако има 14 %; значи износа за въ Белгия е немислимъ.

Испититѣ при Държавното Винарско-Земледѣлческо Училище въ гр. Плѣвенъ.

Писменнитѣ испити за свършенъ курсъ при Държавното Винарско-Земледѣлческо Училище въ гр. Плѣвенъ се държатъ отъ 23-й до 26-й Юний, а устнитѣ теоретически и практически — отъ 5-й до 13-й Юлий. За писменъ испитъ бѣхъ зададени слѣдующитѣ теми:

1. По Български Езикъ.

Влиянието на земледѣлческитѣ конкурси върху земледѣлчеството и скотовѣдството.

2. По Математика.

Единъ винаръ купи:

1800	литри	мжстъ съ	20 %	захаръ по	0.18	лева	литърътъ,
600	"	"	"	22 %	"	"	0.20
700	"	"	"	24 %	"	"	0.22
300	"	"	"	26 %	"	"	0.23

които смѣсилъ въ едно. Чрѣзъ прибавяние на захаръ, той иска да направи смѣсьта съ 24.5 % захаръ. Да се намѣри:

- Колко kg. захаръ ще трѣбва да прибави и
- По колко лева ще му падне 1 хектолитъръ мжстъ. (1 kg. захаръ струва 0.95 лева)

2. Трима души купили една ливада, която има видъ на трепецъ съ успоредни страни 720 метра и 528 метра, а височина 192.30 метра — за 4800 лева. Отъ тѣхъ първий далъ 1300 лева, вторий 1900 лева, а третий остатъка. Сетнѣ тѣ си раздѣлили ливадата съразмѣрно съ даденитѣ пари, като прѣкарали границитѣ на дѣловетѣ прѣзъ успореднитѣ страни. Да се намѣри:

- Колко сж дълги успореднитѣ страни на всѣки дѣлъ и
- По колко декара има всѣки дѣлъ.

3. Да се рѣшжтъ уравненията:

$$\frac{15}{x} - \frac{10}{y} + \frac{1}{z} = 5,$$

$$\frac{4}{x} + \frac{1}{y} - \frac{2}{z} = -1\frac{4}{15} \text{ и}$$

$$9\frac{1}{x} - 11\frac{1}{y} - 9\frac{1}{z} = -3.7.$$

3. По Земледѣлие.

Културата на картофитѣ и влиянието, което би упражняла тя върху сѣйдбообрашението на нашитѣ земледѣлчески стопанства.

4. По Земледѣлческа Економия.

Въ стопанство, което притежава 80 На обработвана земя, отъ която всѣка година се засѣва 60 На съ житни растения, да се опрѣдѣли по кой отъ слѣдующитѣ начини е най-износно да се извърши жътвата:

а) Съ сѣрпъ, б) съ кафезова коса или в) съ жътварка-сноповързачка и колко жътварки би трѣбвало да се държатъ на такова пространство земя, посѣто съ растения, които се жънжтъ.

При рѣшаванieto на тази задача ще се иматъ въ съображение слѣдующитѣ данни:

Единъ работникъ пожънва за единъ день 0.08 На (8 ара), единъ косачъ покосва 0.40 На, а единъ работникъ повързва снопитѣ отъ 0.50 На пространство земя. Стойността на работния день на жътваря и вързача е 2 лева, а на косача — 3 лева. Цѣната на жътварката е 1500 лева; годишнитѣ разноси по неж сж: 10 % отъ капитала за лихви, 12 % за амортизация и 8 % за поправки. Пожънва за 1 день 4 На. Жътвата трае 15 дни. Стойността на ржчния и впрегатния трудъ (при двѣ сѣвни) за 1 день възлиза на 10 лева. За 1 день отива масло за 0.50 лева. Стойността на частята отъ постройката, служаща за съхранение на жътварката, възлиза на 30 лева; отъ тѣхъ 8 % отъ капитала за лихви и 2 % за амортизация и ремонтъ за управление (контролиране на работата) 5 % отъ това похарчената сума.

На испитъ бѣхъ допуснати 21 ученика — отъ които 19 свършихъ III курсъ настоящата година, а 2 — миналата година, нѣ явихъ се само 14. Отъ тѣхъ при държанieto на испита пропаднахъ 4 на писменнитѣ испити, 1 на устнитѣ практически, а 9 издържахъ испита. Издържалитѣ испита сж: Парашкева Ив. Милчевъ, Александъръ Ивановъ, Симеонъ Игнатовъ, Георги Казаковъ, Младенъ Найденовъ, Никола Петковъ и 6-та отъ г. Плѣвенъ, Маринъ Николовъ, отъ с. Махлата (Плѣв. окръгъ), Петъръ Танковъ отъ с. Крушовица (Плѣв. окръгъ) и Димитър Стояновъ отъ с. Чопкеву (Одринский вилаетъ). Отъ всичкитѣ издържали испита само първий получи аттестатъ съ отличие.

При устнитѣ теоритически и практически испити присѣствувъ отъ страна на Министерството на Търговията и Земледѣлието г-нъ Хр. Калчевъ, Главенъ Инспекторъ по Земледѣлието.

Свѣдения:

За числото на постигнитѣ вѣдомости въ Бюрото за Градобитнината до 15-й Юлий т. година, както и числото на пострадали лица, убититѣ декари и суммата, която се слѣдва да се заплати за обезщетение на всѣки окръгъ по отдѣлно.

№ по редъ	Название на окръга	Число на вѣдомоститѣ	Число на пострадали лица	Количество на декаритѣ		Суммата, която се слѣдва да се заплати за обезщетение.	
				Декара	ара	Лева	ст.
1	Бургазский окръгъ	14	562	9838	1	54416	67
2	Варненский "	2	40	536	2	2305	67
3	Видинский "	16	861	3825	4	91549	—
4	Врачанский "	2	13	238	8	6569	37
5	Кюстендилск. "	14	234	1434	8	3145	85
6	Ломский "	8	228	3812	7	16924	73
7	Ловчанский "	16	1382	5497	8	43356	77
8	Пловдивский "	16	1177	5806	1	38462	66
9	Плѣвенский "	6	463	5594	4	29532	30
10	Русенский "	8	484	3273	1	20632	99
11	Софийский "	9	408	2528	1	22461	15
12	Свищовский "	5	91	805	5	5601	70
13	Севлиевоый "	2	108	267	6	415	52
14	Сливенский "	12	409	5006	7	16539	17
15	Ст.-Загорский "	6	847	4741	-	52894	98
16	Търновский "	2	196	686	9	3009	03
17	Т.-Пазарджик. "	11	402	1832	9	12127	76
18	Хасковский "	3	51	212	1	677	63
Всичко:		152	7956	55940	2	420622	95

Въпроси и отговори

Въпросъ 2. Имамъ четири — годишно бѣло вино въ старъ чистъ сѣждъ (бѣчва). Това вино, като се извади изъ

бъчвата, е пивко и има жълтъ кехлибаревъ цвѣтъ; като постои въ слабо затворено шише част и половина, даже по-малко, измѣнява си цвѣта на черникавъ, като да е смѣсено съ сажди или като огасенъ кезапъ. Моля, явете коя е причината и какъ може да се оправи?

гр. Чирпанъ.

Бабаковъ.

Отговоръ 2. Извѣстни сж два вида подобни недостатъци: Почерняване и потъмняване на бѣлитъ вина.

Почерняването се явява често пѣти отъ нападанието на болезнени ферменти, нѣ се явява и въ чисти здрави вина. Причинитѣ за това сж нѣколко: 1) при врението и лежението на виното, ако се е допирало дълго до желѣзни части, то е разложило отъ тѣхъ вещества, които отъ дѣйствието на въздуха се промѣняватъ и почерняватъ виното; 2) виното чернѣе на въздуха, ако има много танинъ (трапчивина), или ако му се е намалила моментално много отъ киселината (ако е истивало напр. и се е отложилъ много виненъ камъкъ) и 3) виното може да чернѣе на въздуха, ако при бранието на гроздето е имало гнили, нечисти и кални грозда, а не сте ги отдѣляли.

Втората болестъ потъмняването се явява при вина, които сж вредни съ працинитѣ. Такива исмукуватъ много танинъ и зелена боя (хлорофилъ), които се промѣняватъ на въздуха и докарватъ горното потъмняване.

Първата болестъ се цѣри, като се прѣточи виното въ чиста бъчва, прибавва му се за 100 литри 15 - 20 грамма танинъ, растопенъ въ вода, а подиръ това се бистри съ риби мехуръ (3 - 4 гр. за hl.), съ бѣлткъ отъ яйце (отъ 3 - яйца за hl.) съ или чистъ желатинъ (по 15 гр. за hl.)

Втората болестъ (недостаткъ) може да се отстрани: 1) съ повторно врение; 2) съ прѣтакание въ насимпурена-накюкюртена бъчва и послѣ се обистри съ бѣлткъ.

Често пѣти тѣзи два недостатъка се изгубватъ сами чрѣзъ прѣтакание. Щомъ виното Ви не е изгубило вкуса си, то не е болно; въ такъвъ случай достатъчно е да го прѣточите въ накадена съ сѣра бъчва и да го обистрите. Слѣдъ 25 - 30 дена отъ убистрението пакъ ще го прѣточите, за да се отдѣли утайката и виното е спасено.

Държавно Винарско - Земледѣлческо Училище
въ гр. Плѣвенъ

О Б Я В Л Е Н И Е № 599

Извѣстява се на интересующитѣ се, че учебната 1897/98 год. на Държавното Винарско - Земледѣлческо Училище въ гр. Плѣвенъ ще почне отъ 1-й Септемврий т. г., а приеманието на нови ученици — отъ 25-й до 30-й Августъ включително.

Желающитѣ да постѣпжтъ за *своестности ученици* трѣбва да испратжтъ или подадѣтъ въ Дирекцията на училището, най-късно до 25-й Августъ, прошение, придружено съ слѣдующитѣ документи:

1) Училищно свидѣтелство, че сж свършили съ добъръ успѣхъ и, най-малко, похвално поведение III классъ на нѣкое народно классно училище или гимназия и то не по-рано отъ една год.;

2) Кръщелно свидѣтелство, отъ което да се

вижда, че не сж по-млади отъ 14 години, нито по-стари отъ 18;

3) Медицинско свидѣтелство, че сж присаждани отъ сипаница и че сж напълно здрави и добръ развити тѣлесно за механическа работа;

4) Свид-во, че сж записани въ нѣкой призователенъ участъкъ, въ случай че сж навършили 16 г.;

5) Свидѣтелство за занятието на родителитѣ имъ, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ надлежний училищенъ инспекторъ и

6) Писменна гаранция отъ сто (100) лева за прѣдварително обезпечение загубитѣ, които бихж причинили въ училището.

При приеманието, при еднакъви други условия, ще се прави прѣдпочитание на ония кандидати, които сж синове на родители, занимаючи се главно или исклучително съ земледѣлие или отраслитѣ му.

Ония пъкъ, които желајтъ да получатъ *стипендия*, трѣбва:

а) Да сж синове на лозари, винари или земледѣлци;

б) Да издържжтъ конкурсенъ испитъ по *Българский языкъ, Математика и Ботаника* споредъ програмата на трикласснитѣ училища и

в) Да прѣдставжтъ при прошенията си, освѣнъ горѣпоменатитѣ документи, още и слѣдующитѣ:

1) Свидѣтелство за състоянието и занятието на родителитѣ имъ, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ инспектора на надлежния учебенъ окръгъ и

2) Гаранция, подписана отъ двѣ лица, че тѣ (гарантитѣ) ще заплатжтъ всичката израсходвана по стипендията сума, въ случай че той напустне прѣждеврѣменно училището или пъкъ бжде исклученъ отъ него по лошо поведение или слабъ успѣхъ.

Държавното Винарско - Земледѣлческо Училище въ гр. Плѣвенъ е сръдно училище съ тригодишенъ курсъ. Въ него се прѣподаватъ: Българский и Русский Язици, Литература, Аритметика, Алгебра, Геометрия, Геодезия, Зоология, Ботаника, Минералогия, Геология, Физика, Метеорология, География, Обща (Неорганическа и Органическа) и Земледѣлческа Химия, Земледѣлие, Скотовѣдство, Скотолѣчение, Пчеларство, Бубарство, Зеленчарство, Лозарство, Винарство, Технология, Лѣсовѣдство, Земледѣлческа Економия, Земледѣлческо Книговодство, Педагогика, Чъртание и Рисувание.

За практика на ученицитѣ училището има: добръ наредена винарска изба, голѣмъ разсадникъ за мѣстни и американски лози, овощарски разсадникъ, образцова пчеларница и бубарница, метеорологическа станция и доста пълни сборки по: винарството, лозарството, земледѣлието, химията, геодезията и др.

Свършившитѣ курса на училището се ползватъ съ правото на една годишна военна служба. г. Плѣвенъ, 17-й Юлий 1897 г. **Отъ Дирекцията.**

Държавно Земледѣлческо Училище край гр. Руссе.

О Б Я В Л Е Н И Е № 849.

Обявява се за знание на интересующитѣ се, че учебната 1897-98 година на Държавното Земледѣлческо училище край гр. Руссе ще почне отъ 1 Септемврий, а приеманieto на нови ученици отъ 25 до 30 Августъ.

Желающитѣ да постъпятъ ученици, трѣбва да подадѣтъ въ Дирекцията, най-късно до 20-й Августъ прошенията си придружени съ долѣ-изброенитѣ документи:

1. Училищно свидѣтелство, че сж свършили, не по-рано отъ една година, съ добъръ успѣхъ и най-малко съ похвално поведение III класъ на нѣкое народно училище или гимназия;

2. Кръщелно свидѣтелство, отъ което да се вижда, че не сж по-млади отъ 14, нито по-стари отъ 18 години;

3. Медицинско свидѣтелство, за че сж присаждани отъ сипаница и че сж напълно здрави и тѣлесно добръ развити за механическа работа;

4. Свидѣтелство, че сж записани въ нѣкой отъ призователнитѣ участъци, ако сж навършили 16 годишна възраст;

5. Писменна гаранция отъ 100 лева за прѣдварително обезпечение причиненитѣ загуби въ пансиона или училището отъ тоя ученикъ и

6. Свидѣтелство за занятieto на родителитѣ му, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ инспектора на надлежний учебенъ окръгъ. За своекостни ученици, които трѣбва да плащатъ 300 л. годишно въ 3 срока

по 100 л., ще се приематъ прѣимущественно синоветѣ на земледѣлци, а за стипендианти — исключительно синоветѣ на такива земледѣлци, които издържатъ *конкурсенъ испитъ* по прѣдметитѣ: *Български езикъ, Математика и Ботаника* въ размѣръ на материяла, който се взема въ III-то класнитѣ училища, които освѣтъ горѣ-изброенитѣ документи, прѣдставятъ и слѣдующитѣ:

1. Свидѣтелство за състоянието и занаятието на родителитѣ имъ, издадено отъ надлежното общинско управление и подписано отъ надлежний училищенъ инспекторъ;

2. Гаранция, подписана отъ двама гарантѣ, че тѣ ще заплатѣтъ израсходваната сума за стипендианта, ако ученика напустне прѣждеврѣменно заведението или же по нарушение дисциплината бѣде изключенъ отъ заведението за врѣмето, прѣзъ което билъ стипендиантъ въ размѣръ на суммата, която плащатъ своекостнитѣ ученици. Независимо отъ всички по-горѣ изложени условия, за да се приематъ кандидатитѣ, било като стипендианти, било като своекоственни ученици, изисква се при постъпването да бѣдѣтъ непрѣменно снабдени най-малко съ по единъ катъ здрави горни дрѣхи, съ по 1 калнакъ, съ по два ката долни дрѣхи, съ по три чифта чорапи и съ по единъ чифтъ здрави обуца.

Прошенията на кандидатитѣ, които не сж явѣтъ лично въ Дирекцията, както и непридружени съ изброенитѣ по-горѣ документи, се оставатъ безъ послѣдствие.

Образцовий Чифликъ край г. Руссе

1-й Юлий 1897 година.

Отъ Дирекцията.

МЕТЕОРОЛОГИЧЕСКИ ВЮЛЕТИНЪ

Отъ 5-й до 18-й Юлий 1897 година (по старъ стилъ).

Число	Плѣвень				София				Габрово				Ломъ				Обр. чифликъ Руссе				Варна				Кюстендилъ				с. Садово				
	Температура на въздуха по Ц.				Температура на въздуха по Ц.				Температура на въздуха по Ц.				Температура на въздуха по Ц.				Температура на въздуха по Ц.				Температура на въздуха по Ц.				Температура на въздуха по Ц.				Температура на въздуха по Ц.				
	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	макси-мална	мини-мална	макси-мална	Валежъ въ милиметри за деңонощѣ	
5	21.1	18.8	27.2	18	15	51	24	16	44	22	19	2	—	—	—	—	—	—	—	—	23	17	12	27	18	12	21	17	6	21	17	6	
6	21.7	17.8	11.8	20	15	3	—	—	—	22	18	45	26	18	7	—	—	—	—	—	—	—	—	—	21	17	—	21	17	—	21	17	—
7	26.7	18.4	25.2	22	16	2	21	15	18	26	19	—	26	16	2	26	19	—	—	—	24	18	—	26	17	—	26	17	—	26	17	—	
8	27.9	18.6	43.9	26	17	—	26	17	6	29	17	—	29	17	—	24	19	16	—	—	28	15	—	28	18	—	28	18	—	28	18	—	
9	31.3	18.0	—	30	13	—	31	15	—	33	17	—	31	18	—	30	19	—	—	—	31	13	—	29	18	—	29	18	—	29	18	—	
10	33.4	17.8	—	32	16	—	32	16	—	35	19	—	—	—	—	30	20	—	—	—	34	16	—	21	16	—	21	16	—	21	16	—	
11	29.7	20.4	—	31	19	13	—	—	—	30	22	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
12	23.7	18.5	6.9	21	16	6	21	16	3	26	19	—	—	—	—	28	19	—	—	—	25	17	—	23	17	12	23	17	12	23	17	12	
13	23.5	18.0	0.0	21	15	—	22	17	1	23	19	—	26	11	4	26	16	5	—	—	22	15	—	24	18	—	24	18	—	24	18	—	
14	27.2	17.9	0.0	22	14	—	23	16	5	27	18	—	28	15	—	—	—	—	—	—	23	15	—	25	16	—	25	16	—	25	16	—	
15	30.5	19.4	—	29	16	—	29	17	—	32	20	—	32	15	—	30	20	—	—	—	30	15	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
16	32.2	17.0	—	30	15	—	30	15	—	31	17	—	—	—	—	28	18	—	—	—	31	16	—	29	19	—	29	19	—	29	19	—	
17	24.6	17.2	—	25	14	10	27	15	3	26	17	—	29	11	1	29	22	—	—	—	30	14	17	32	18	—	32	18	—	32	18	—	
18	20.4	15.8	3.9	18	12	6	23	14	—	26	15	—	25	14	—	27	16	—	—	—	25	14	—	27	17	—	27	17	—	27	17	—	

Съобщава: В. П. Вълчевъ.